text: Miro Peťo (HK Jasná Liptovský Mikuláš, SHS JAMES) ● foto: Rasťo Peťo

Strach zo života a smrti

Trs trávy letí voľným pádom na úpätie Pravej veže Ostrvy. Na jeho miesto zakladám tutového friend a s chuťou sa púšťam do nepríjemne vytláčajúceho sokolíka, ktorým vedie starý projekt Jana Horvátha so záhadným názvom Strach zo smrti.

Sokolík v tretej dĺžke.

Niekoľko silových prešahov, opäť tutový friend, ďalších pár pekných krokov a vyškerený cvakám starý nit nad štandovacou policou. Takmer dvadsaťročný nit nebudí stopercentnú dôveru, preto traverzujem tri metre vľavo do nového štandu z Jari na mesiaci a fixujem lano pre brata Rasťa, ktorý tu so mnou obetavo trávi už tretí deň. Vďaka brácho! Vlastne, keď sa nad tým teraz tak zamýšľam, je to už celkovo piaty deň, ktorý prežívam vo vertikálach tohto projektu, ktorý vedie nádherným sokolíkovým kútom a tromi výraznými strechami vpravo od Jari na mesiaci.

V ceste som sa bol prvýkrát pozrieť zdola s Dušanom „Stoupom" Janákom počas minuloročného jamesáckeho týždňa. Spodné dve dĺžky pôvodného projektu nám neboli jasné, preto sme nastúpili cestou Strach zo života. Sokolíkový kút sme relatívne ľahko preliezli na OS, no strechy poslednej dĺžky sa nám bez skôb prebiť nepodarilo. Problémom bol najmä druhý previs – nad ním je nit, ktorý zdola nevidieť, a tak nám nebolo jasné, kadiaľ sa má strecha preliezať. O mesiac neskôr som sa bol do mysterióznych striech Strachu zo smrti pozrieť znova, tentokrát s Martinom Krasňanským, ktorý liezol vedľajší Strach zo života. Z horného lana som do nitu nad druhou strechou zavesil slučku, aby bolo aj zdola jasné, kadiaľ cesta vedie. Následne som boulder očistil a skrokoval s tým, že sa do cesty ešte určite vrátim. A tak prišiel jún 2012, kedy sa mi na domácich skalách podozrivo rýchlo podarilo preliezť náročnú Zmutovanú generáciu (10-) a Otroka (10-). Jasné znamenie, že nastal správny čas vrátiť sa do Strachu zo smrti! O pár dní som sa už hompáľal v starých známych strechách, ktoré som doistil piatimi skobkami. A 27. júna nastal deň ostrého pokusu... Na tretí štand akurát dožumaroval Rasťo. Beriem od neho nejaké expresy a kopec slučiek na predlžovanie, inak by som to v poslednej tretej streche neutiahol. Nacvakávam si prvé dva previsy, spúšťam sa naspäť na štand a po kratučkej pauze dávam ostrý pokus. Prvý previštek púšťa relatívne ľahko, v druhom fučím trošku intenzívnejšie a vo výleze zo záverečnej tretej striešky pučím očká a cerím zuby najviac. Nakoniec však milosrdne púšťa a veruže som rád, pretože pád z výlezu tretieho previsu by asi nebol veľmi príjemný. Ale aspoň to malo nádych dobrodružstva! V ľahkej platni nad poslednou strechou si ešte pre istotu zakladám jedného mikráča a potom doliezam k štandu v kosovke, kde som minule nechal šlingu s karabkou. Paráda, podarilo sa! Ostrva je oddnes bohatšia o ďalšiu krásnu cestu – o Strach zo života a smrti...

Po úspešnom prelezení projektu.

Stena Pravej veže.

Na záver užitočné info pre prípadných záujemcov o túto náročnú a trochu odvážnu cestu. Obťažnosť jednotlivých dĺžok je približne 6, 7, 8 RP, 9+ PP (z hľadiska voľného lezenia ide o to najťažšie, čo Ostrva ponúka). Spodné dve dĺžky (Strach zo života) sú zaistené nitmi. V tretej dĺžke sú na zaistenie potrebné malé a stredné čoky a friendy. V poslednej dĺžke sú tri postupové nity (jeden z pôvodného tretieho štandu) a šesť skôb. Okrem expresov sa do poslednej dĺžky hodí pár krátkych i dlhých šlíng na predlžovanie. Zlaňák cestou Strach zo života. ■

Za materiálnu podporu ďakujem firmám sportrysy.sk a Icebreaker.